

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2007. gada 18. jūlijā *

Lieta C-326/05 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam,

ko 2005. gada 26. augustā iesniedza

Industrias Químicas del Vallés SA, Mollet del Vallés [Moletdelvalesa] (Spānija), ko pārstāv K. Fernandess Visjens [*C. Fernández Vicién*], I. Moreno-Tapija Rivass [*I. Moreno-Tapia Rivas*] un H. Savaters Marotiass [*J. Sabater Marotias*], *abogados*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks —

Eiropas Kopienų Komisija, ko pārstāv B. Dohertijs [*B. Doherty*] un S. Pardo Kvintijana [*S. Pardo Quintillán*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — spāņu.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši A. Ticano [*A. Tizzano*] (referents), E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], U. Lehmuss [*U. Lohmus*] un A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*],

ģenerālvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*],
sekretāre M. Fereira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 27. septembrī,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 30. novembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- ¹ Savā apelācijas sūdzībā *Industrias Químicas del Vallés SA* (turpmāk tekstā — “IQV”) lūdz atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 2005. gada 28. jūnija spriedumu lietā T-158/03 *Industrias Químicas del Vallés/Komisija* (Krājums, II-2425. lpp., turpmāk tekstā — “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru šī tiesa noraidījusi prasību atcelt Komisijas 2003. gada 2. maija Lēmumu 2003/308/EK par metalaksila

neiekļaušanu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un par atļauju atsaukšanu augu aizsardzības līdzekļiem, kuros ir minētā aktīvā viela (OV L 113, 8. lpp., turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

- ² Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.) izveido Kopienų sistēmu, kas piemērojama augu aizsardzības līdzekļu laišanas tirgū atļaujām un to atsaukšanai. Atbilstoši šīs direktīvas 4. pantam dalībvalstis atļauj pārdot tikai tādus augu aizsardzības līdzekļus, kuru sastāvā esošās “aktīvās vielas ir uzskaitītas I pielikumā”. Šīs direktīvas 5. pants paredz šo vielu iekļaušanai šajā pielikumā vajadzīgos nosacījumus. Šo nosacījumu mērķis ir cilvēku un dzīvnieku veselības un vides aizsardzība.

- ³ Direktīvas 91/414 6. pants noteic:

“1. Par aktīvās vielas iekļaušanu I pielikumā lemj saskaņā ar 19. pantā noteikto procedūru.

[..]

2. Dalibvalsts, kas saņem pieteikumu aktīvās vielas iekļaušanai I pielikumā, lieki nekavējoties nodrošina to, ka dokumentāciju, ko uzskata par II pielikuma prasībām atbilstošu, pieteikuma iesniedzējs nosūta pārējām dalībvalstīm un Komisijai kopā ar III pielikumam atbilstošu dokumentāciju vismaz par vienu preparātu, kas satur šo aktīvo vielu. Komisija nosūta šo dokumentāciju uz pārbaudi 19. pantā minētajai Pastāvīgajai augu veselības komitejai.

3. Neierobežojot 4. punkta noteikumus, pēc dalībvalsts pieprasījuma trīs līdz sešu mēnešu laikā pēc datuma, kurā dokumentācija nosūtīta 19. pantā minētajai komitejai, saskaņā ar 20. pantā izklāstīto procedūru nosaka, vai dokumentācija ir iesniegta atbilstoši II un III pielikuma prasībām.

4. Ja otrajā punktā minētās dokumentācijas novērtējums liecina, ka ir nepieciešama papildu informācija, Komisija var lūgt pieteikuma iesniedzēju iesniegt šādu informāciju. Komisija var lūgt pieteikuma iesniedzēju vai viņa pilnvaroto pārstāvi iesniegt tai savus komentārus jo īpaši tad, ja ir paredzams negatīvs lēmums.

[..]"

⁴ Direktīvas 91/414 8. panta 2. punkts paredz pārejas perioda pasākumus un izņēmumus aktīvajām vielām, kas nav minētas I pielikumā, bet jau ir pieejamas tirgū divus gadus pēc šīs direktīvas izziņošanas datuma. Dalībvalstis var atļaut šīs vielas laist tirgū pagaidu 12 gadu periodā. Saskaņā ar 8. panta 2. punktu šajā pārejas periodā attiecīgās aktīvās vielas pakļaujamās pārbaudes programmai, kuras noslēgumā "pēc tam, kad 19. pantā minētā komiteja ir pabeigusi šādas aktīvās vielas pārbaudi, saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto procedūru var nolemt, ka šo

vielu var iekļaut I pielikumā un ar kādiem nosacījumiem to var iekļaut vai arī, ja netiek ievērotas 5. panta prasības vai noteiktajā laikā netiek iesniegta pieprasītā informācija un dati, — ka šādu aktīvo vielu neiekļaus I pielikumā”.

- 5 Šis pārejas periods, kuram sākotnēji bija jābeidzas 2003. gada 26. jūlijā, ar Komisijas 2002. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 2076/2002, ar ko pagarina Padomes Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 2. punktā minēto laikposmu un kas attiecas uz dažu aktīvo vielu neiekļaušanu minētās direktīvas I pielikumā un to augu aizsardzības līdzekļu atļauju atsaukšanu, kuru sastāvā ir šīs vielas (OV L 319, 3. lpp.), tika pagarināts līdz 2005. gada 31. decembrim, pēc tam ar Komisijas 2005. gada 12. augusta Regulu (EK) Nr. 1335/2005, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2076/2002 un Lēmumus 2002/928/EK, 2004/129/EK, 2004/140/EK, 2004/247/EK un 2005/303/EK attiecībā uz Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 2. punktā minēto laikposmu un atsevišķu šīs direktīvas I pielikumā neiekļauto vielu turpmāku izmantošanu (OV L 211, 6. lpp.), tas tika pagarināts līdz 2006. gada 31. decembrim, ja vien pirms šī datuma netiek pieņemts lēmums par aktīvās vielas iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā.

- 6 Saskaņā ar Direktīvas 91/414 19. pantu:

“Gadījumos, kad ir jāievēro šajā pantā noteiktā procedūra, priekšsēdētājs vai nu pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieteikuma nekavējoties nodod jautājumu izskatīšanai Pastāvīgajā augu veselības komitejā [..].

Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz savu atzinumu par projektu termiņā, kuru var noteikt priekšsēdētājs atbilstoši jautājuma steidzamībai. [..]

Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie ir saskaņā ar Komitejas atzinumu.

Ja paredzētie pasākumi nav saskaņā ar Komitejas atzinumu vai arī ja atzinums netiek sniegts, Komisija nekavējoties iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome lemj ar kvalificētu vairākumu.

Ja ir pagājuši trīs mēneši kopš datuma, kad jautājums nodots Padomei, un Padome nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija.”

- 7 Direktīvā 91/414 ir ietverti arī noteikumi konfidencialitātes jomā. Tās 13. pants attiecas uz pieteikumiem atļaut laist tirgū augu aizsardzības līdzekļus, kuru sastāvā ir šīs direktīvas I pielikumā jau iekļautas aktīvās vielas. Šis pants ļauj izmantot cita pieteikuma iesniedzēja sniegtos datus ar nosacījumu, ka viņš tam ir piekritis.

- 8 Direktīvas 91/414 14. pants noteic:

“[...] dalībvalstis un Komisija nodrošina to, ka [pret] pieteikuma iesniedzēju iesniegto informāciju, kas satur rūpnieciskus un komerciālus noslēpumus, attiecas kā pret konfidenciālu, ja to lūdz pieteikuma iesniedzējs [...] un ja dalībvalsts vai Komisija atzīst pieteikuma iesniedzēja lūgumu par pamatotu.

[..]”

9 Ar Komisijas 1992. gada 11. decembra Regulu (EEK) Nr. 3600/92, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus tās darba programmas pirmā posma īstenošanai, kas minēta 8. panta 2. punktā Direktīvā 91/414 (OV L 366, 10. lpp.), un kura grozīta ar Komisijas 2000. gada 12. oktobra Regulu (EK) Nr. 2266/2000 (OV L 259, 27. lpp., turpmāk tekstā — “Regula Nr. 3600/92”), Komisija ir ieviesusi vairāku vielu pārbaudes procedūru, lai tās eventuāli iekļautu Direktīvas 91/414 I pielikumā. Viena no šīm vielām ir metalaksils.

10 Saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 4. panta 1. punktu “katrs ražotājs, kas vēlas nodrošināt šīs regulas I pielikumā minētās aktīvās vielas [...] ietveršanu Direktīvas [91/414] I pielikumā, to dara zināmu Komisijai sešu mēnešu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā”.

11 Regulas Nr. 3600/92 5. pants paredz:

“1. Komisija kopā ar [augu veselības] Komiteju izskata [...] minētos paziņojumus.

2. Pēc 1. punktā minētās pārbaudes saskaņā ar Direktīvas [91/414] 19. pantā noteikto procedūru regulas formā pieņem lēmumu par šādiem jautājumiem:

a) to vielu saraksts, kas ir pieņemtas, lai tās, iespējams, ietvertu Direktīvas [91/414] I pielikumā;

- b) ziņotājas dalībvalsts izraudzīšana attiecībā uz katru aktīvo vielu, kas ietverta a) apakšpunktā minētajā sarakstā.

[..]

4. Katrai vielai, kas pieņemta novērtēšanai, 2. punktā minētajā regulā norāda:

[..]

- termiņu, kādā šīs regulas 6. pantā minētā dokumentācija jāiesniedz ziņotājai dalībvalstij, parasti nosakot 12 mēnešu termiņu dokumentu apkopošanai, kā arī termiņu, kurā ieinteresētās personas iesniedz tehnisko vai zinātnisko informāciju attiecībā uz vielas vai tās atlieku iespējamām bīstamām ietekmēm uz cilvēku un/vai dzīvnieku veselību un/vai vidi.

[..]”

12 Regulas Nr. 3600/92 6. pants noteic:

“1. Termiņā, kas minēts 5. panta 4. punkta trešajā ievilkumā, minētajā pantā norādītajā regulā noteiktajiem iesniedzējiem par katru konkrēto aktīvo vielu individuāli vai kolektīvi jānosūta ziņotājas dalībvalsts izraudzītajai iestādei:

- a) šā panta 2. punktā minētā kopsavilkuma dokumentācija;

b) šā panta 3. punktā minētā pilnā dokumentācija.

[..]

Ja attiecībā uz kādu vielu regulā, kas paredzēta 5. panta 4. punktā, norādīti vairāki paziņojumi, tad attiecīgie iesniedzēji veic visus vajadzīgos pasākumus, lai kolektīvi iesniegtu pirmajā daļā minēto dokumentāciju. Ja kāda dokumentācija ir iesniegta bez visu attiecīgo iesniedzēju dalības, tajā norāda pieliktās pūles un iemeslus, kāpēc daži ražotāji nav piedalījušies.

[..]

4. Ja par kādu konkrētu aktīvo vielu 1. punktā minētā dokumentācija nav nosūtīta 5. panta 4. punktā noteiktajā termiņā vai ja nosūtītā dokumentācija noteikti neatbilst 2. un 3. punkta prasībām, tad ziņotāja dalībvalsts informē Komisiju, norādot iesniedzēju minēto pamatojumu.

5. Pamatojoties uz 4. punktā minēto ziņotājas dalībvalsts ziņojumu, Komisija iesniedz Komitejai lēmuma projektu saskaņā ar Direktīvas [91/414] 8. panta 2. punkta pēdējo daļu neietvert aktīvo vielu I pielikumā, izņemot gadījumu, ja:

— ir noteikts jauns termiņš 2. un 3. punkta prasībām atbilstošas dokumentācijas iesniegšanai; jaunu termiņu nosaka vienīgi tad, ja ir pierādīts, ka aizkavēšanos ir radījuši centieni iesniegt kolektīvu dokumentāciju [...] vai *force majeure*,

[..].”

13 Regulas Nr. 3600/92 7. pants paredz:

“1. Par katru aktīvo vielu, par kuru dalībvalsts izraudzīta par ziņotāju, tā:

- a) izskata 6. panta 2. un 3. punktā minētās dokumentācijas [..], kā arī 5. panta 4. punkta trešajā ievilkumā minēto informāciju vai citu pieejamo informāciju [..];
- b) tūlīt pēc dokumentācijas izskatīšanas nodrošina, ka iesniedzēji iesniedz atjauninātu kopsavilkuma dokumentāciju pārējām dalībvalstīm un Komisijai;
- c) cik iespējams īsā laikā un ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc dokumentācijas saņemšanas, kā minēts 6. panta 2. un 3. punktā, nosūta Komisijai ziņojumu par dokumentācijas novērtējumu, kurā ir ieteikums:

— ietvert aktīvo vielu Direktīvas [91/414] I pielikumā, nosakot ietveršanas nosacījumus, vai

— izņemt aktīvo vielu no tirgus,

[..]

2. No 1. punktā minētās pārbaudes sākuma ziņotāja dalībvalsts var lūgt iesniedzējiem uzlabot viņu dosjē vai papildināt tos. Turklāt ziņotāja dalībvalsts var no šīs pārbaudes sākuma konsultēties ar citu dalībvalstu ekspertiem un lūgt papildu tehnisko vai zinātnisko informāciju no citām dalībvalstīm, lai palīdzētu veikt novērtēšanu.

3. Pēc kopsavilkuma dokumentācijas saņemšanas un 1. punktā minētā ziņojuma Komisija dokumentāciju un ziņojumu nodod [augu veselības] komitejai izskatīšanai.

Pirms [dokumentācijas] un ziņojuma nosūtīšanas [augu veselības] Komitejai Komisija ziņotāja ziņojumu izplata dalībvalstīm informācijai. [..]

Pirms [dokumentācijas] un ziņojuma nosūtīšanas [augu veselības] Komitejai var organizēt konsultācijas ar dalībvalstu ekspertiem [..].

3.a Pēc 3. punktā minētās pārbaudes Komisija [..] iesniedz Komitejai:

a) direktīvas projektu, lai Direktīvas [91/414] I pielikumā ietvertu aktīvo vielu, vajadzības gadījumā nosakot šādas ietveršanas nosacījumus, tostarp termiņu;

- b) dalībvalstīm adresētu lēmuma projektu, lai atceltu aktīvo vielu saturošu augu aizsardzības līdzekļu atļaujas, ievērojot direktīvas 8. panta 2. punkt[a ceturto daļu], piemērojot kuru minētā aktīvā viela nav ietverta Direktīvas I pielikumā;
- c) dalībvalstīm adresētu lēmuma projektu, lai apturētu aktīvo vielu saturošus augu aizsardzības līdzekļu tirdzniecību, paredzot iespēju vēlreiz apsvērt aktīvās vielas ietveršanu Direktīvas I pielikumā pēc tam, kad ir iesniegti papildu pārbažu rezultāti vai papildu informācija;

vai

- d) lēmuma projektu, lai atliktu aktīvās vielas ietveršanu Direktīvas I pielikumā līdz papildu pārbažu rezultātu vai informācijas iesniegšanai.

4. Tomēr, ja pēc 3. punktā minētās izskatīšanas ir jāiesniedz dažu papildu pārbažu rezultāti vai papildu informācija, Komisija nosaka:

- termiņu, kurā attiecīgie rezultāti vai informācija ir jāiesniedz ziņotājai dalībvalstij un saskaņā ar 2. punktu izraudzītajiem ekspertiem; šis termiņš būs 2002. gada 25. maijs, ja vien Komisija konkrētai aktīvai vielai nenosaka agrāku termiņu, izņemot tādu ilgtermiņa pētījumu rezultātus, kurus ziņotāja dalībvalsts un Komisija dokumentācijas pārbaudes laikā ir uzskatījusi par vajadzīgiem, un ir

sagaidāms, ka līdz noteiktajam termiņam tie nebūs pilnībā pabeigti, ar noteikumu, ka iesniegtā informācija pierāda to, ka ir dots pilnvarojums veikt šādu izpēti un ka to rezultāti tiks iesniegti, vēlākais, līdz 2003. gada 25. maijam. Ārkārtas gadījumos, ja ziņotāja dalībvalsts un Komisija līdz 2001. gada 25. maijam nav varējusi sagatavot šādus pētījumus, to pabeigšanai var noteikt alternatīvu datumu, ar noteikumu, ka iesniedzējs līdz 2002. gada 25. maijam iesniedz ziņotājai dalībvalstij pierādījumu tam, ka šādu pētījumu veikšanai tas ir pilnvarots trīs mēnešu laikā kopš brīža, kad saņemts pieprasījums pētījumu veikšanai, kā arī pētījuma protokolu un progresa ziņojumu,

- termiņu, kurā attiecīgajiem iesniedzējiem ir jāpaziņo ziņotājai dalībvalstij un Komisijai sava apņemšanās pirmajā ievilkumā noteiktajā termiņā iesniegt vajadzīgos rezultātus vai informāciju.

[..]

5. Komisija iesniedz Komitejai lēmuma projektu par neietveršanu Direktīvas [91/414] I pielikumā atbilstīgi tās 8. panta 2. punkta pēdējai daļai, ja:

- attiecīgie iesniedzēji nav paziņojuši savu apņemšanos 4. punkta otrajā ievilkumā minētajā termiņā iesniegt vajadzīgos rezultātus,
- ziņotāja dalībvalsts ir informējusi Komisiju, ka 4. punkta pirmajā ievilkumā minētie rezultāti nav iesniegti noteiktajā termiņā.

[..]”

- 14 Saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 8. panta 1. punktu pēc papildu pārbaūžu rezultātu vai papildu informācijas saņemšanas ziņotājam dalībvalstij tie jāizskata, nodrošinot, lai šos rezultātus vai informāciju iesniedzējs nosūtītu pārējām dalībvalstīm un Komisijai. Turklāt vēlākais sešus mēnešus pēc šo rezultātu vai informācijas saņemšanas ziņotāja dalībvalsts nosūta Komisijai visas dokumentācijas novērtējuma ziņojumu, kam pievieno ieteikumu par aktīvās vielas ietveršanu/neietveršanu Direktīvas 91/414 I pielikumā.
- 15 Saskaņā ar 8. panta 3. punktu “Komisija pirms dokumentācijas un ziņojuma nosūtīšanas [augu veselības] Komitejai informatīvos nolūkos izplata ziņotāja ziņojumu dalībvalstīm, kā arī var konsultēties ar ekspertiem no vienas vai vairākām dalībvalstīm”. Šī pati norma noteic, ka “Komisija saistībā ar ziņojumu par konkrētajām aktīvajām vielām vai ziņojuma daļām attiecībā uz minētajām vielām var konsultēties ar dažiem vai visiem iesniedzējiem” un ka šajā sakarā “ziņotāja dalībvalsts saistībā ar šīm konsultācijām sniedz vajadzīgo tehnisko un zinātnisko palīdzību”.
- 16 Pēc Augu veselības komitejas veiktās pārbaudes Komisija izstrādā lēmuma par vielas iekļaušanu/neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā projektu. Tad šis projekts tiek iesniegts minētajai komitejai apstiprināšanai saskaņā ar šīs direktīvas 19. pantā paredzēto procedūru.

Prāvas rašanās fakti un apstrīdētais lēmums

- 17 IQV ir Spānijas sabiedrība, kas nodarbojas ar ķīmisko un augu aizsardzības līdzekļu ražošanu un tirgošanu. Tā *inter alia* Spānijā ievieš metalaksilu un vairākās dalībvalstīs tirgo līdzekļus, kuru sastāvā ir šī aktīvā viela.

- 18 1995. gada aprīlī *IQV*, kā arī Vācijas sabiedrība *Ciba Geigy AG* (vēlāk — *Syngenta AG*, turpmāk tekstā — “*Syngenta*”) iesniedza *Direcção-geral de Protecção das Culturas* (Kultūru aizsardzības ģenerāldirekcija, turpmāk tekstā — “*DGPC*”) pieteikumu par aktīvās vielas metalaksila iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā. Attiecībā uz šo aktīvo vielu Portugāles Republika tika norīkota par ziņotāju dalībvalsti.
- 19 Pirms sniegt Regulas Nr. 3600/92 4. panta 1. punktā paredzēto paziņojumu, *IQV* un *Syngenta* nodibināja kontaktus, lai izveidotu projekta grupu (“task force”), kas izstrādās vienotu kopīgi iesniedzamu dokumentāciju. Tomēr *Syngenta* pēc tam nolēma neiesniegt kopīgu paziņojumu. Līdz ar to *Syngenta* un *IQV* Portugāles iestādēm iesniedza atsevišķus dokumentus — attiecīgi 1995. gada 19. un 26. aprīlī.
- 20 Pēc šo dokumentāciju izskatīšanas *DGPC* ir atzinusi, ka *Syngenta* iesniegtā dokumentācija ir pilnīga, bet *IQV* — ar trūkumiem. Tādēļ 1996. gada 22. marta vēstulē *DGPC* aicināja *IQV* papildināt savu dokumentāciju atbilstoši noteiktajam grafikam.
- 21 Turpmākajos mēnešos ir notikusi Portugāles iestāžu un *IQV* vēstuļu apmaiņa par nepieciešamību *IQV* papildināt savu dokumentāciju ar iztrūkstošajiem elementiem un par tam paredzēta termiņa noteikšanu.

- 22 1998. gada 11. maijā *Syngenta* informēja *DGPC*, ka tā izstājas no metalaksila pārbaudes procedūras. Tādējādi *IQV* bija palikusi vienīgā sabiedrība, kas piedalās šajā procedūrā.
- 23 1999. gada 15. janvāra vēstulē *IQV* Portugāles iestādēm norādīja uz savu pienākumu izmantot visu informāciju un dokumentus, ko iesnieguši visi paziņojuma iesniedzēji, uzsvērdama, ka, ja no tās tiek pieprasīta pilna dokumentācija, tad tai vajadzīgs papildu laiks, lai tā spētu izstrādāt un apkopot visu vajadzīgo informāciju.
- 24 Ar 1999. gada 5. februāra un 1999. gada 15. marta vēstulēm attiecīgi *DGPC* un *IQV* lūdza Komisijas atzinumu par to, vai ziņotāja dalībvalsts var lietot pētījumu, ko atsūtījis paziņojuma iesniedzējs, kas vēlāk izstājies no aktīvās vielas pārbaudes procedūras.
- 25 Ar 1999. gada 19. jūlija vēstuli (turpmāk tekstā — “1999. gada 19. jūlija vēstule”) Komisija sniedza *DGPC* atbildi, pievienojot tās juridisko dienestu atzinumu, kas formulēts šādi:

“[..]

2. [...] Nav šaubu par to, ka [*Syngenta*] ir ziņotājai dalībvalstij nodevusi savas tiesības uz pētījumiem izmantošanai saskaņā ar novērtējuma procedūru regulējošajiem noteikumiem. Jautājums ir par to, vai šie noteikumi ziņotājai dalībvalstij ļauj izmantot datus pēc tam, kad tos iesniegušais pieteikuma iesniedzējs ir izstājies no procedūras.

3. Tiesību normās nav rodams skaidri noteikts risinājums [..]. Ziņotāja dalībvalsts izskata iesniegto dokumentāciju un [..] var izmantot “visu informāciju”, ne tikai to, kuru snieguši paziņojuma iesniedzēji vai ieinteresētās puses.

4. Gan Direktīvā [91/414], gan Regulā [Nr. 3600/92] rosināta dažādu ražotāju kopīga piedalīšanās novērtējuma procedūrā [..], bet arī pieļauts, ka dažādie paziņojuma iesniedzēji [var] piedal[ities], nepanākot vienošanos. Šādā gadījumā ziņotājai dalībvalstij jāņem vērā tai iesniegto pētījumu kopums. Līdz ar to aktīvā viela var tikt iekļauta pat tad, ja kāda ražotāja sniegtā informācija ir nepilnīga, tā kā pieteikuma iesniedzēja pētījumi kalpo [visiem ražotājiem], pat ja nav panākta vienošanās.

5. Direktīvas [91/414] sistēmā aktīvās vielas iekļaušana I pielikumā nav saistīta tikai un vienīgi ar ražotāju, kas to prasa; to var patstāvīgi lūgt pat dalībvalsts. Zinātniskos pētījumus veikušās firmas pūliņi tiek atalgoti ar ekskluzīvām tiesībām uz tiem balstīties, lai saņemtu dalībvalstu atļauju aktīvo vielu saturošajam līdzeklim [..]. Līdz ar to, lai arī no aktīvās vielas iekļaušanas savu konkurentu pētījumu rezultātā labumu gūst ikviens ražotājs, tas nevar saņemt atļauju to saturošam līdzeklim, no jauna neveicot pētījumus vai no to autora neiegūstot tiesības tos izmantot.

Būtu divaini, ja, pieteikuma iesniedzējam izstājoties no procedūras, būtu paredzēti atšķirīgi noteikumi un tiesības. Būtu pat paradoksāli ražotāju vairāk aizsargāt gadījumā, kad tas pamet aktīvās vielas tirgu, nevis konkurē tajā ar citiem pieteikuma iesniedzējiem. Turklāt ražotāju iesniegto pētījumu aizsardzībai paredzētajās tiesību normās netiek paredzēta atšķirība starp abiem gadījumiem, tos šķietami regulējot vienādi.

6. Tomēr pieteikuma iesniedzējam ir jāsniedz ziņotājai dalībvalstij konkrētas garantijas:

- tam jāuzņemas atbildība iesniegt ziņotājai dalībvalstij, citām dalībvalstīm, Komisijai un ekspertiem, kas minēti 7. panta 2. punktā (“peer review”), dokumentācijas kopsavilkumu un, ja nepieciešams, pilno dokumentāciju saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 6. panta 1. punktu;
- tam pienācīgi jāatbild uz ziņotājas dalībvalsts pieprasījumiem attiecībā uz šīs dokumentācijas uzlabojumiem vai papildinājumiem [..].

No iepriekš minētā izriet, ka likumdevēja nolūks acīmredzot ir bijis iedibināt ziņotājas dalībvalsts un pieteikuma iesniedzēja ciešas sadarbības sistēmu, kurā pieteikuma iesniedzējam jānodrošina tehniskais atbalsts [..] un iespēja iegūt noderīgu informāciju [..].

7. Visbeidzot [..] jautājuma izskatīšana Komisijas dienestiem, šķiet, norāda, ka kāda pieteikuma iesniedzēja izstāšanās no darba programmas nedrīkst liegt ziņotājai dalībvalstij izvērtēt sniegto informāciju un izdot novērtējuma ziņojumu, ja cits paziņojuma iesniedzējs attiecībā uz to pašu vielu ir izrādījis interesi pabeigt šo procedūru.

[..]”

- 26 1999. gada 28. oktobrī *DGPC* informēja *IQV*, ka tā var sagatavot metalaksila pārbaudes ziņojumu, izmantojot visu savā rīcībā esošo informāciju, tostarp informāciju, kas bija iekļauta *Syngenta* dokumentācijā. Tomēr šajā vēstulē tika precizēts, ka gadījumā, ja pārbaudes laikā radīsies papildu jautājumi vai tiks pieprasīti papildu dati, šie jautājumi un pieprasījumi sniegt papildu informāciju tiks sūtīti *IQV*.
- 27 2001. gada 26. janvārī saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 7. pantu *DGPC* nosūtīja Komisijai savu metalaksila pārbaudes ziņojumu, kas bija izstrādāts, pamatojoties uz *Syngenta* un *IQV* iesniegto dokumentāciju. Portugāles iestādes savā ziņojumā norādīja, ka ir vajadzīga konkrēta papildinformācija, lai varētu pabeigt šīs vielas pārbaudi. Līdz ar to, pēc *DGPC* domām, šajā stadijā vēl nav iespējams ierosināt iekļaut minēto vielu Direktīvas 91/414 I pielikumā.
- 28 Ar 2001. gada 2. un 15. februāra vēstulēm Portugāles iestādes lūdza *IQV* līdz 2001. gada 15. martam nosūtīt dalībvalstīm un Komisijai atjauninātu dokumentācijas kopsavilkumu un, ja tas tiktu pieprasīts, arī pilnu dokumentāciju.
- 29 2001. gada 26. martā Komisija informēja *IQV*, ka, tā kā *IQV* prasītajā termiņā tai nav atsūtījusi atjauninātu dokumentācijas kopsavilkumu, nav iespējams veikt lietderīgu metalaksila pārbaudi un izdarīt secinājumus par šo vielu, norādīdama, ka saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 6. panta 1. punktu paziņojuma iesniedzējiem ziņotājas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jāiesniedz dokumentācijas kopsavilkums, kā arī pilnā dokumentācija. Tādējādi Komisija norādīja, ka, tā kā tas nav noticis, tā paredz ierosināt pieņemt lēmumu par metalaksila neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā.

- 30 Ar Komisijai adresētu 2001. gada 4. maija vēstuli *IQV* paskaidroja, ka tā vēloties iegūt aizsargātos *Syngenta* pētījumus. *IQV* turklāt jautāja Komisijai, vai Portugāles iestādēm dokumentācija ir jāizplata [citām] dalībvalstīm, pati piedāvājot segt izplatīšanas izmaksas. Tad ar Komisijai adresētu 2001. gada 7. jūnija vēstuli *IQV* iesniedza to pētījumu sarakstu, kas minēti aizsargātajā *Syngenta* dokumentācijā, uzsverot, ka ir maz iespējams, ka *Syngenta* piekritīs tos pārdot.
- 31 Turklāt šajā 2001. gada 7. jūnija vēstulē *IQV* mēģināja identificēt tos pētījumus, kas ir vajadzīgi, lai pabeigtu tās dokumentāciju. *IQV* paskaidroja, ka šo pētījumu pavairošanu var veikt, ievērojot termiņu, kas beidzas 2002. gada maijā. Tomēr tā lūdza Komisijai šo sarakstu apstiprināt, lai tā varētu šo termiņu ievērot. Tajā pašā dienā, lai izveidotu pilnu dokumentāciju, *IQV* sazinājās ar *Syngenta*, piedāvājot iegādāties konkrētus pētījumus, kas veikti *Syngenta* paziņojuma sakarā.
- 32 2001. gada 11. jūlija vēstulē Komisija norādīja *IQV*, ka tai sava dokumentācija jāpabeidz līdz 2002. gada 25. maijam, jo Komisijas dienestiem galīgais lēmums par metalaksilu jāpieņem līdz 2003. gada jūlija beigām. Tāpat Komisija uzsvēra — ja *IQV* rīcībā nav pilnas dokumentācijas, tā, iespējams, nevarēs savlaicīgi atbildēt uz dalībvalstu ekspertu vai Komisijas uzdotajiem jautājumiem.
- 33 Ar 2001. gada 26. septembra vēstuli *DGPC* informēja *IQV*, ka tā atsakās nosūtīt *Syngenta* sagatavoto dokumentāciju dalībvalstīm un Komisijai.

- 34 Nemot vērā *Syngenta* atteikumu pārdot savus pētījumus *IQV* un Portugāles iestāžu atteikšanos izplatīt tās dokumentāciju, Komisija 2001. gada 15. oktobra vēstulē norādīja *IQV*, ka tā nevar efektīvi konsultēties ar ekspertiem ("peer review" mehānisms) par metalaksilu.
- 35 Ar 2002. gada 1. aprīļa vēstuli *IQV* informēja Komisiju, ka tā ir gatava veikt visus vajadzīgos pētījumus, lai panāktu metalaksa iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā. 2002. gada 12. aprīlī *IQV* nosūtīja [Komisijai] kopsavilkuma dokumentāciju un apstiprināja savu lēmumu izstrādāt arī pilno dokumentāciju.
- 36 Ar 2002. gada 6. jūnija vēstuli Komisija informēja *IQV*, ka termiņu ilgāk par 2003. gadu varētu pagarināt tikai tām aktīvajām vielām, par kurām līdz 2003. gada 31. decembrim būs pieejamas pilnīgas ziņas. Savā vēstulē Komisija norādīja, ka, pēc tās domām, *IQV* līdz šim datumam nevarēs iesniegt pilno dokumentāciju un ka līdz ar to tā ir spiesta sniegt priekšlikumu metalaksilu Direktīvas 91/414 I pielikumā neiekļaut. Komisija tomēr norādīja, ka *IQV* var iesniegt dokumentāciju, lai reģistrētu metalaksilu kā "jaunu aktīvo vielu".
- 37 Komisijai adresētā 2002. gada 14. jūnija vēstulē *IQV* norādīja, ka turpina veikt vajadzīgos pētījumus, lai novērstu nepilnības, kuras ziņojumā norādījušas Portugāles iestādes, apņemoties iesniegt šos pētījumus 2003. gada maijā. Attiecībā uz iespēju iesniegt dokumentāciju metalaksa kā jaunas aktīvās vielas reģistrēšanai *IQV* precizēja, ka tas līdz 2005. gada beigām nebūs iespējams. Tomēr, tā kā šīs dokumentācijas izstrādāšana nozīmē būtiskus finansiālus ieguldījumus, *IQV* norādīja, ka tā izstrādās šo dokumentāciju ar nosacījumu, ka Komisija tai garantēs pārejas laikposma atļauju metalaksilam, lai *IQV* pārbaudes procedūras laikā nezaudētu tirgus daļas.

- 38 2002. jūnijā Komisija Augu veselības komitejai iesniedza negatīva lēmuma par metalaksilu projektu. Šī komiteja lēmuma projektu apstiprināja 2002. gada 18. un 19. oktobra sanāksmes laikā, un 2003. gada 2. maijā Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu.

Tiesvedība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 39 Ar 2003. gada 9. maijā Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegto prasības pieteikumu *IQV* cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu. Tajā pašā dienā *IQV* iesniedza arī pieteikumu par apstrīdētā lēmuma izpildes apturēšanu.
- 40 Ar 2003. gada 5. augusta rīkojumu lietā T-158/03 R *Industrias Químicas del Vallés/Komisija* (*Recueil*, II-3041. lpp.) Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs noraidīja šo *IQV* iesniegto pagaidu noregulējuma pieteikumu. Tad *IQV* par šo rīkojumu iesniedza apelācijas sūdzību.
- 41 Atzīdams, ka Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs, līdzsvarojot esošās intereses, ir pieļāvis juridisku kļūdu, un uzskatīdams, ka *fumus boni juris* un steidzamības nosacījumi ir izpildīti, Tiesas priekšsēdētājs ar 2003. gada 21. oktobra rīkojumu lietā C-365/03 P(R) *Industrias Químicas del Vallés/Komisija* (*Recueil*, I-12389. lpp.) atcēla iepriekš minēto 2003. gada 5. augusta rīkojumu lietā *Industrias Químicas del Vallés/Komisija* un apturēja apstrīdētā lēmuma izpildi.
- 42 Pārsūdzētajā spriedumā Pirmās instances tiesa lēma par lietas būtību, noraidot trīs *IQV* izvirzītos prasības pamatus. Šie prasības pamati attiecās uz Direktīvas 91/414 un Regulas Nr. 3600/92 nepareizu piemērošanu attiecīgajā lietā, samērīguma principa pārkāpumu un pilnvaru nepareizu izmantošanu.

- 43 Vispirms Pirmās instances tiesa atzina, ka Komisija nav pārkāpusi aktīvās vielas pārbaudei piemērojamo tiesisko regulējumu, ne arī savu interpretāciju attiecībā uz noteikumiem par cita paziņojuma iesniedzēja iesniegto pētījumu izmantošanu pirms tā atsaukšanas. Katrā ziņā *IQV* ziņotājai dalībvalstij bija jāiesniedz pilna dokumentācija Regulā Nr. 3600/92 paredzētajos termiņos. Tāpat Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka ir pamatots Komisijas pieņēmums, ka, tā kā *IQV* nebija pieejas *Syngenta* iesniegtajiem pētījumiem, *IQV* nevarēja atbildēt uz jautājumiem, kas tiktu uzdoti “peer review” procesā.
- 44 Tad Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka ar apstrīdēto lēmumu netiek pārkāpts samērīguma princips, jo attiecīgās lietas apstākļos vienīgi metalaksilu saturošu augu aizsardzības līdzekļu izņemšana no tirgus ļauj nodrošināt cilvēku un dzīvnieku veselības un vides aizsardzības mērķa sasniegšanu.
- 45 Visbeidzot Pirmās instances tiesa noraidīja prasības pamatu par pilnvaru nepareizu izmantošanu, jo *IQV* nav sniegusi nevienu pierādījumu, kas atklātu, ka Komisija apstrīdēto lēmumu ir pieņēmusi *Syngenta* spiediena rezultātā.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

- 46 2005. gada 26. augustā *IQV* Tiesas kancelejā iesniedza šo apelācijas sūdzību par pārsūdzēto spriedumu, kā arī jaunu pieteikumu par apstrīdētā lēmuma izpildes apturēšanu. Šis pieteikums tika noraidīts ar Tiesas priekšsēdētāja 2005. gada 15. decembra rīkojumu lietā C-326/05 P-R *Industrias Químicas del Vallés/Komisija* (Krājumā nav publicēts).

47 *IQV* prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt pirmajā instancē celto prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu;
- pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt pirmās instances, apelācijas un, ja nepieciešams, ar pagaidu pasākumu noteikšanas procedūru saistītos tiesāšanās izdevumus.

48 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- noraidīt apelācijas sūdzību kā nepieņemamu vai, pakārtoti, kā nepamatotu attiecībā uz pirmo, otro un trešo pamatu, ceturtā pamata pirmo un trešo daļu, piektā pamata pirmo daļu, septīto pamatu, kā arī apgalvojumiem, kas formulēti apelācijas sūdzības 108. un 109. punktā un attiecas uz konkrētu *IQV* juridiskā pārstāvja Pirmās instances tiesas sēdē izteikto paziņojumu saturu;

— noraidīt apelācijas sūdzību pārējā daļā kā nepamatotu;

— piespriest *IQV* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- ⁴⁹ Savā apelācijas sūdzībā tās iesniedzēja izvirza septiņus pamatus, lai panāktu pārsūdzētā sprieduma un apstrīdētā lēmuma atcelšanu vai, pakārtoti, lietas nosūtīšanu atkārtotai izskatīšanai Pirmās instances tiesai.

Par pirmo apelācijas pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- ⁵⁰ Izvirzot savu pirmo pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir sagrozījusi tai iesniegtos pierādījumus, pārsūdzētā sprieduma 94. un 104. punktā atzīstot, ka Komisija procedūras laikā nav nekādi grozījusi savu nostāju par to, ka *IQV* ir jāiesniedz pilna dokumentācija.
- ⁵¹ Pēc *IQV* domām, no 1999. gada 19. jūlija vēstules un citiem dokumentiem, kurus Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā, izriet, ka Komisija un *DGPC* sākotnēji uzskatījušas, ka metalaksilu ir iespējams pārbaudīt ne tikai, pamatojoties uz *IQV* iesniegto dokumentāciju, bet arī, ņemot vērā visu pieejamo informāciju, tostarp

Syngenta iesniegtos pētījumus. Tikai pēc tam Komisija apelācijas sūdzības iesniedzējai ir pieprasījusi pilnu dokumentāciju, tādējādi mainot savu nostāju un padarot faktiski neiespējamu šādas dokumentācijas iesniegšanu noteiktajā termiņā.

- 52 It īpaši, atsaukdamās tikai uz vienu 1999. gada 19. jūlija vēstules daļu un neizvērtējuma to kopumā, Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā šīs vēstules jēgu. Viss dokuments kopumā atklāj, ka Komisija 1999. gadā nav uzskatījusi, ka metalaksila pārbaudes veikšanai vai šīs vielas iespējamai iekļaušanai Direktīvas 91/414 I pielikumā *IQV* būtu jāiesniedz pilna dokumentācija.
- 53 Turklāt, analizējot šo vēstuli, Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā vēlāku notikumu attīstību, kā arī dokumentus pēc šīs vēstules. Šajā sakarā *IQV* principā atsaucas uz *DGPC* 1999. gada 28. oktobra vēstuli, kas ir vienīgais dokuments, par ko tā ir zinājusi faktu laikā, un kurā, pirmkārt, nav minēta iespēja tai pieprasīt pilnu dokumentāciju un, otrkārt, ir apstiprināts, ka procedūra noritēs, pamatojoties uz visu pieejamo informāciju.
- 54 Komisija apgalvo, ka šis pamats nav pieņemams, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja nav pierādījusi, ka ir tikuši sagrozīti Pirmās instances tiesai iesniegtie pierādījumi.
- 55 Turklāt šim pamatam neesot pamatojuma. Komisija nav nekad mainījusi savu nostāju procedūras laikā, bet — gluži pretēji — vienmēr pieprasījusi *IQV* iesniegt pilnu dokumentāciju. Šis atzinums izriet no paša 1999. gada 19. jūlija vēstules teksta, kā to pamatoti atzīmējusi Pirmās instances tiesa.

Tiesas vērtējums

- 56 Vispirms jāizskata Komisijas celtā iebilde par nepieņemamību.
- 57 Šajā sakarā jānorāda, ka atbilstoši Tiesas judikatūrai apelācijas sūdzībā minētie iebildumi par konstatētajiem faktiem un šo faktu vērtējumu pārsūdzētajā nolēmumā ir pieņemami, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir izdarījusi konstatējumu, kura materiālā neatbilstība izriet no lietas materiāliem, vai ka tā ir sagrozījusi tai iesniegtos pierādījumus (šajā sakarā skat. 2002. gada 24. oktobra spriedumu lietā *C-82/01 P Aéroports de Paris/Komisija, Recueil*, I-9297. lpp., 56. punkts, kā arī 2007. gada 18. janvāra spriedumu lietā *C-229/05 P PKK un KNK/Padome*, Krājums, I-439. lpp., 35. punkts).
- 58 Tieši tāda ir situācija šajā lietā. Apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītais pamats detalizēti atsaucas uz acīmredzamo kļūdu, ko Pirmās instances tiesa pieļāvusi, lasot pirmajā instancē iesniegtos dokumentus.
- 59 Šajos apstākļos apelācijas pirmais pamats ir jāatzīst par pieņemamu.
- 60 Runājot par šī pamata pamatotību, jānorāda, ka pierādījumu sagrozišana ir notikusi tad, ja, neiesniedzot jaunus pierādījumus, jau iesniegto pierādījumu vērtējums ir acīmredzami nepareizs (iepriekš minētais spriedums lietā *PKK un KNK/Padome*, 37. punkts, un šajā sakarā skat. arī 2006. gada 6. aprīļa spriedumu lietā *C-551/03 P General Motors/Komisija*, Krājums, I-3173. lpp., 54. punkts).

- 61 Nemot vērā šo kritēriju, Tiesa atzīmē, ka Pirmās instances tiesa, atzīdama, ka Komisija nav nekādi mainījusi savu viedokli par to, ka *IQV* ir jāiesniedz pilna dokumentācija, ir pamatojusies uz 1999. gada 19. jūlija vēstules un *DGPC* 1999. gada 28. oktobra *IQV* adresētās vēstules saturu un ka tādējādi Komisija ir pamatoti atteikusies pagarināt šīs iesniegšanas termiņu.
- 62 Pārsūdzētā sprieduma 94. punktā Pirmās instances tiesa ir apstiprinājusi, ka “1999. gada 19. jūlija vēstulē par *IQV* pienākumiem ir skaidri teikts: “[pieteikuma iesniedzējam] jāuzņemas atbildība iesniegt ziņotājai dalībvalstij, citām dalībvalstīm un ekspertiem, kas minēti 7. panta 2. punktā (“peer review”), kopsavilkuma dokumentāciju un, ja nepieciešams, pilno dokumentāciju.” Pat ja *DGPC* 1999. gada 28. oktobra *IQV* adresētajā vēstulē šīs rindas nav iekļautas, ir skaidrs, ka Komisijas nostāja ir palikusi nemainīga”. Pārsūdzētā sprieduma 104. punktā Pirmās instances tiesa ir piebildusi, ka “Komisijas nostāja šajā jautājumā nav mainījusies [...]. Pieprasot pilno dokumentāciju 2001. gadā, Komisija nav nonākusi pretrunās, jo jau 1999. gada jūlijā *DGPC* tika nosūtīts juridisks atzinums, kurā bija minēts šis pienākums”.
- 63 Tomēr, kā savu secinājumu 63.–70. punktā atzīmē ģenerāladvokāts, secinājumi, ko no minētajām vēstulēm izdarījusi Pirmās instances tiesa, neatbilst šo dokumentu jēgai un nozīmei, lasot tos kopumā.
- 64 Kaut gan saskaņā ar 1999. gada 19. jūlija vēstules 6. punktu *IQV* bija nepārprotami jāiesniedz, “ja nepieciešams, pilna dokumentācija”, tomēr citās šī dokumenta daļās Komisija ir norādījusi *DGPC*:
- “nav šaubu par to, ka [*Syngenta*] ir ziņotājai dalībvalstij nodevusi savas tiesības uz pētījumiem izmantošanai saskaņā ar novērtējuma procedūru regulējošajiem noteikumiem” (2. punkts);

- “ziņotāja dalībvalsts izskata iesniegto dokumentāciju un [...] var izmantot “visu informāciju”, ne tikai to, kuru snieguši paziņojuma iesniedzēji” (3. punkts);

- “[ja vairāki paziņojuma iesniedzēji piedalās pārbaudes procedūrā, nepanākot vienošanos,] ziņotāja dalībvalsts ņem vērā tai iesniegto pētījumu kopumu. Līdz ar to aktīvā viela var tikt iekļauta pat tad, ja kāda ražotāja sniegtā informācija ir nepilnīga, tā kā pieteikuma iesniedzēja pētījumi kalpo [visiem ražotājiem], pat ja nav panākta vienošanās” (4. punkts);

- “Direktīvas [91/414] sistēmā aktīvās vielas iekļaušana I pielikumā nav saistīta tikai un vienīgi ar ražotāju, kas to prasa; to var patstāvīgi lūgt pat dalībvalsts” (5. punkts);

- “visbeidzot [...] jautājuma izskatīšana Komisijas dienestiem, šķiet, norāda, ka kāda pieteikuma iesniedzēja izstāšanās no darba programmas nedrīkst liegt ziņotājai dalībvalstij izvērtēt sniegto informāciju un izdot novērtējuma ziņojumu, ja cits paziņojuma iesniedzējs attiecībā uz to pašu vielu ir izrādījis interesi pabeigt šo procedūru” (7. punkts).

⁶⁵ Līdz ar to no 1999. gada 19. jūlija vēstules teksta kopumā izriet — kaut arī Komisija minēja iespējamo pienākumu iesniegt pilnu dokumentāciju, tā Portugāles iestādēm visupirms apstiprināja, ka aktīvās vielas pārbaudes procedūrai jānorit, pamatojoties uz visiem pieejamajiem datiem, un ka IQV dokumentācijas nepilnīgums nekādā ziņā *per se* nerada šķērsli ne pārbaudes procedūras veikšanai, ne iespējamai metalaksila iekļaušanai Direktīvas 91/414 I pielikumā.

- 66 Turklāt šīs vēstules nozīme izriet arī no 1999. gada 28. oktobrī *IQV* nosūtītās vēstules, kurā pēc iepazīšanās ar Komisijas atzinumu *DGPC*, neminot jebkādu iespēju pieprasīt pilnas dokumentācijas iesniegšanu, norādīja, ka tā ir ņēmusi vērā *Syngenta* iesniegto dokumentāciju un ka no *IQV* var tikt pieprasīta tikai papildu informācija. Turklāt, kā apstrīdētā lēmuma motīvu daļas 5. punktā konstatējusi Komisija, Portugāles iestādes 2001. gada 26. janvārī ir nosūtījušas savu metalaksila pārbaudes ziņojumu, kas izstrādāts, pamatojoties uz abu paziņojumu iesniedzēju sniegto informāciju.
- 67 Visbeidzot jāatzīmē, ka Komisija savā 2001. gada 26. marta vēstulē ir atsaukusies uz pienākumu iesniegt kopsavilkuma dokumentāciju un pienākumu iesniegt pilnu dokumentāciju, norādot, ka šis pēdējais minētais pienākums ir pildāms tikai tad, “ja tas tiek pieprasīts”.
- 68 Tādējādi jāatzīst, ka pārsūdzētā sprieduma 94. un 104. punktā ietvertie fakti konstatējumi, saskaņā ar kuriem Komisija nav nekādi mainījusi savu nostāju par to, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai ir jāiesniedz “pilna dokumentācija”, pamatojot savu metalaksila reģistrācijas pieteikumu, nav pareizi un sagroza Pirmās instances tiesai iesniegtos pierādījumus.
- 69 Līdz ar to pirmais apelācijas pamats ir jāpieņem un pārsūdzētais spriedums jāatceļ, bet par citiem *IQV* izvirzītajiem pamatiem nav jālemj.

Par prasību Pirmās instances tiesā

- 70 Atbilstoši Tiesas Statūtu 61. panta pirmās daļas otrajam teikumam Pirmās instances tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var taisīt galīgo spriedumu šajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.

- 71 Šajā gadījumā šī norma ir jāpiemēro, jo Tiesas rīcībā ir visi vajadzīgie elementi, lai lemtu par lietas būtību.
- 72 Ar pirmā apelācijas pamata otro un trešo daļu, kas jāizskata vispirms, *IQV* būtībā norāda, ka Komisija, pieprasīdama noteiktajā termiņā iesniegt pilnu dokumentāciju un atteikdamās šo termiņu pagarināt, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Komisija savas pretrunīgās rīcības dēļ ir radījusi situāciju, kurā *IQV* nav iespējams šo pienākumu minētajā termiņā izpildīt.
- 73 Komisija apgalvo, ka tā ir pareizi izvērtējusi lietas faktus, pareizi piemērojusi tiesību normas un nav rīkojusies pretrunīgi attiecībā uz to, ka *IQV* ir jāiesniedz pilna dokumentācija, lai metalaksila pārbaudes procedūru varētu pabeigt.
- 74 Kā izriet no Direktīvas 91/414 preambulas piektā, sestā un devītā apsvēruma, tās mērķis ir novērst šķēršļus augu aizsardzības līdzekļu tirdzniecībai Kopienā, saglabājot augstu vides un cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzības līmeni (skat. arī 2006. gada 14. septembra spriedumu lietā C-138/05 *Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie*, Krājums, I-8339. lpp., 43. punkts).
- 75 Kā pārsūdzētā sprieduma 95. punktā to ir pamatoti atzinusi Pirmās instances tiesa, lai varētu efektīvi sasniegt Komisijai noteikto mērķi un ņemot vērā tās veicamos sarežģītos tehniskos vērtējumus, Komisijai ir jāpiešķir plaša rīcības brīvība.

- 76 Tomēr šīs rīcības brīvības īstenošana ir pakļauta pārbaudei tiesā. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka, veicot šo pārbaudi, Kopienu tiesai jāpārlicinās, vai tiek ievēroti procesuālie noteikumi, jāpārbauda Komisijas pieņemto faktu saturiskā pareizība, tas, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda šo faktu vērtējumā vai nepareizi izmantotas pilnvaras (1979. gada 25. janvāra spriedums lietā 98/78 *Racke*, *Recueil*, 69. lpp., 5. punkts, un 1991. gada 22. oktobra spriedums C-16/90 lietā *Nölle*, *Recueil*, I-5163. lpp., 12. punkts).
- 77 It īpaši, ja lietas dalībnieks atsaucas uz kompetentās iestādes pieļautu acīmredzamu kļūdu vērtējumā, Kopienu tiesai jāpārbauda, vai šī iestāde ir rūpīgi un objektīvi izvērtējusi visus būtiskos attiecīgā gadījuma elementus, kuri pamato no tiem izdarītos secinājumus (skat. *inter alia* 1991. gada 21. novembra spriedumu lietā C-269/90 *Technische Universität München*, *Recueil*, I-5469. lpp., 14. punkts).
- 78 Tādēļ jāpārbauda, vai apstrīdētais lēmums ir pieņemts, ievērojot iepriekš minētos principus.
- 79 Šajā sakarā jāatzīmē, ka, pamatojoties uz Komisijas un *DGPC* 1999. gadā rakstītajām iepriekš minētajām vēstulēm, *IQV* varēja noprast, kā izriet no šī sprieduma 61.–67. punkta, ka metalaksila pārbaude tiks veikta, pamatojoties uz visu pieejamo informāciju (tostarp uz *Syngenta* iesniegtajā dokumentācijā ietvertajiem pētījumiem), un ka, ja nepieciešams, kompetentās iestādes *IQV* pieprasīs sniegt tikai paskaidrojumus vai papildu datus. Turklāt šī sprieduma 28. punktā minētās *DGPC* vēstules arī liecina par zināmā mērā pretrunīgu *DGPC* rīcību attiecībā pret *IQV*.
- 80 Tādēļ jāatzīst, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja ir atradusies neparedzētā un sarežģītā situācijā, it īpaši ņemot vērā laiku un pūliņus, kas nepieciešami prasīto zinātnisko pētījumu izstrādei, kad Komisija tai prasīja iesniegt pilnu dokumentāciju.

- 81 Kaut arī savā 2001. gada 7. jūnija vēstulē *IQV* norādīja, ka tā varēja pabeigt savu dokumentāciju prasītajā termiņā, proti, līdz 2002. gada maijam, ja Komisija būtu varējusi apstiprināt *Syngenta* dokumentācijā ietverto šim nolūkam vajadzīgo pētījumu sarakstu, Komisija savā 2001. gada 11. jūlija vēstulē vienīgi uzsvēra, ka dokumentācijas pabeigšanai noteiktais termiņš beidzās 2002. gada 25. maijā un ka galīgais lēmums par metalaksilu bija jāpieņem līdz 2003. gada jūlija beigām. Komisija pilnīgi noteikti nekad nav apstiprinājusi pētījumu sarakstu, ko savā 2001. gada 7. jūnija vēstulē izveidojusi *IQV*.
- 82 Kā izriet no šī sprieduma 35.–37. punktā minētajām *IQV* vēstulēm un it īpaši no 2002. gada 14. jūnija vēstules, *IQV* tomēr ir nepārprotami turpinājusi izteikt savu nodomu iesniegt Komisijai tās dokumentācijā trūkstošos pētījumus, apņemoties tos iesniegt 2003. gada maijā.
- 83 Tomēr, neatbildēdama uz šo 2002. gada 14. jūnija vēstuli un tajā pašā laikposmā Augu veselības komitejai iesniedzama negatīva lēmuma par metalaksilu projektu, Komisija nepārprotami nav ņēmusi vērā šo apņemšanos.
- 84 Līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzēja pamatoti apgalvo, ka neiespējamību noteiktajā termiņā, kas beidzās 2002. gada 25. maijā, iesniegt pilnu dokumentāciju vismaz daļēji radīja kompetento iestāžu pretrunīgā rīcība. Tāpat Komisija nepārprotami nav ņēmusi vērā šo apstākli, kad tā lēma par apstrīdētā lēmuma pieņemšanu un atteikumu šo termiņu pagarināt līdz 2003. gada maijam, kā to lūgusi *IQV*.
- 85 Šo konstatējumu neatspēko Komisijas arguments, ka lietas apstākļi izslēdza iespēju noteikt *IQV* jaunu termiņu, lai tā varētu iesniegt trūkstošo informāciju. Kā savu secinājumu 77.–84. punktā ir atzīmējis ģenerāladvokāts, termiņa pagarināšana, lai pabeigtu dokumentāciju, bija pilnīgi iespējama, pamatojoties uz faktu laikā spēkā

esošo tiesisko regulējumu, jo Komisija šādu pagarinājumu ir piešķirusi līdzīgu citu aktīvo vielu pārbaudes procedūru ietvaros. Turklāt Komisija savā pirmajā instancē iesniegtajā iebildumu rakstā ir atzinusi, ka aktīvo vielu pārbaudei paredzētā termiņa pagarināšana līdz 2005. gada 31. decembrim “attiecas arī uz metalaksilu”.

⁸⁶ Turklāt pati Komisija savā šī sprieduma 36. punktā minētajā *IQV* adresētajā vēstulē ir apstiprinājusi, ka tā principā var izmantot jebkādu tai līdz 2003. gada 31. decembrim — datumam, kas ir vairākus mēnešus pēc *IQV* piedāvātā un Komisijas noraidītā 2003. gada maija, — iesniegtu informāciju.

⁸⁷ Jāpiebilst, ka Komisija pat tiesas sēdē nav apstrīdējusi, ka nav bijušas norādes, saskaņā ar kurām metalaksila izmantošana varētu radīt jebkādu risku sabiedrības veselībai vai videi.

⁸⁸ Līdz ar to Komisija, atteikdamās *IQV* piešķirt tās dokumentācijā trūkstošo pētījumu iesniegšanai noteiktā termiņa pagarinājumu un tādējādi nolemdama neiekļaut metalaksilu Direktīvas 91/414 I pielikumā tikai tāpēc, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nebija šajā termiņā iesniegusi pilnu dokumentāciju, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

⁸⁹ Tādējādi juridiskas kļūdas dēļ apstrīdētais lēmums nav spēkā un ir jāatceļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

⁹⁰ Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā *IQV* ir prasījusi piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež Komisijai atlīdzināt šīs instances un pirmās instances — tostarp Tiesas un Pirmās instances tiesas pagaidu noregulējuma tiesvedību — tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) **atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 2005. gada 28. jūnija spriedumu lietā T-158/03 *Industrias Químicas del Vallés*/Komisija;**
- 2) **atcelt Komisijas 2003. gada 2. maija Lēmumu 2003/308/EK par metalaksila neiekleļaušanu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un par atļauju atsauklešanu augu aizsardzības līdzekļiem, kuros ir minēta aktīvā viela;**
- 3) **Eiropas Kopienų Komisija atlīdzina šīs instances un pirmās instances — tostarp Tiesas un Pirmās instances tiesas pagaidu noregulējuma tiesvedību — tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]